

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci starostlivosti o maloleté deti **T. Č.**, narodenú **X. a I. Č.**, narodenú **X.**, obe bývajúce u otca, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Čadci, deti rodičov : otca – **Ing. M. Č.**, bývajúceho v Č., zastúpeného JUDr. **A. K.**, advokátkou so sídlom v Č. a matky – **Mgr. I. Č.**, rod. **M.**, bývajúcej v **H.**, zastúpenej JUDr. **L. Š.**, advokátom so sídlom v Č., **o úpravu výživného**, vedenej na Okresnom súde Čadca pod sp. zn. 14 P 112/2009, o dovolaní matky proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 30. júna 2010 sp. zn. 6 CoP 17/2010, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie matky maloletých **o d m i e t a .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Čadca rozsudkom z 29. decembra 2009 č.k. 14 P 112/2009-174 zmenil rozsudok Okresného súdu Čadca č.k. 8 C 130/2003-100 zo dňa 11. novembra 2004 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 5 Co 238/2005 zo dňa 4. mája 2006 vo výroku o vyživovacej povinnosti matky k maloletým deťom tak, že matke uložil povinnosť platiť výživné za obdobie od 24. júna 2009 do 30. júna 2009 na maloletú **T.** vo výške 90,-- eur mesačne a na maloletú **I.** vo výške 80,-- eur mesačne, za obdobie od 1. júla 2009 do 31. augusta 2009 vo výške 55,-- eur mesačne na maloletú **T.** a 45,-- eur mesačne na maloletú **I.**, za obdobie od 1. septembra 2009 do 20. októbra 2009 vo výške 50,-- eur na maloletú **T.** a 40,-- eur na maloletú **I.** a s účinnosťou od 21. októbra 2009 vo výške 90,-- eur mesačne na maloletú **T.** a 80,-- eur mesačne na maloletú **I.**, vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám otca. Zameškané výživné za obdobie od 24. júna 2009 do 30. júna 2009 na maloletú **T.** vo

výške 7,-- eur a maloletú I. vo výške 7,-- eur, zameškané výživné za obdobie od 21. októbra 2009 do 31. decembra 2009 na maloletú T. vo výške 70,64 eur a maloletú I. vo výške 70,64 eur, t.j. celkom zameškané výživné na maloletú T. vo výške 77,64 eur a maloletú I. vo výške 77,64 eur, matke povolil splatiť v splátkach po 5,-- eur mesačne na každé dieťa, splatných spolu s bežným výživným k rukám otca pod sankciou straty výhody splátok pri nezaplatení čo i len jednej z nich, počnúc prvým dňom kalendárneho mesiaca nasledujúcim po kalendárnom mesiaci, v ktorom tento rozsudok nadobudne právoplatnosť. Žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania.

Krajský súd v Žiline rozsudkom z 30. júna 2010 sp. zn. 6 CoP 17/2010 na odvolanie oboch rodičov rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil a rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania. Zároveň krajský súd uviedol, že po dôslednom preskúmaní všetkých námietok vznesených matkou, dospel k záveru, že tieto nie sú dôvodné. Krajský súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi okresného súdu. Tento v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ustanovením § 157 ods. 2 O.s.p. Krajský súd preto poukazuje na vecne správne odôvodnenie napadnutého rozsudku okresného súdu a z uvedených dôvodov sa obmedzil iba na konštatovanie správnosti tam uvádzaných dôvodov podľa § 219 ods. 2 O.s.p.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podala dovolanie matka maloletých detí, pričom poukázala na dôvody dovolania a na ustanovenie § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p. Uviedla, že je na svojich rodičovských právach obmedzená rozhodnutím súdu, pretože určil neprimerané vysoké výživné a teda sa domnieva, že splňa podmienky prípustnosti dovolania v zmysle § 238 ods. 4 O.s.p. Namietala, že okresný súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z hrubého príjmu, pričom sa bližšie nezaoberal jej nevyhnutými výdavkami a preto rozsudok súdu prvého stupňa je nezákonný. Ďalej namietala, že krajský súd ňou podané odvolanie nepreskúmal v celom rozsahu. Odvolací súd podľa matky maloletých detí nepreskúmal všetky predložené listinné dôkazy, pretože ak by ich preskúmal, došiel by k záveru, že takto určeným výživným matka detí pokryje všetky potreby maloletých detí, pričom otec detí na tieto nevynaloží ani euro zo svojich finančných prostriedkov. Navyše uviedla, že si plní vyživovaciu povinnosť i vo forme vecných plnení ako aj v tvorbe úspor. Dovolateľka v dovolaní uviedla, že je zrejmé, že sa jej ako matke maloletých detí nezmenil príjem takým

podstatnejším a závažnejším spôsobom, aby došlo k zmene pomerov a súd mal vôbec dôvod na zvýšenie výživného. K zmene pomerov podľa dovolateľky došlo iba v znížení jej príjmu, pričom istý čas bola nezamestnaná a má za to, že súd túto skutočnosť dostatočným spôsobom nezohľadnil. Ďalej konštatovala, že krajský súd dospel na základe vykonaného dokazovania k nesprávnym skutkovým zisteniam, pričom pochybil v tom, že predmetnú právnu vec nesprávne posúdil, nakoľko sa pridržiaval práve právneho názoru okresného súdu a s týmto sa i stotožnil. Žiadala rozsudok odvolacieho súdu ako aj súdu prvého stupňa zrušiť a vec vrátiť Okresnému súdu v Čadci na ďalšie konanie.

Otec maloletých detí vo vyjadrení k dovolaniu matky proti rozsudku krajského súdu uviedol, že konštatovanie súdu ohľadom finančných pomerov matky považuje za správne. Namietal nepravdivé tvrdenia matky ohľadom jej príjmu a plnenia vyživovacej povinnosti vo forme vecných plnení a tvorby úspor. Otec maloletých detí ďalej zdôraznil, že napriek právoplatnosti napadnutého rozsudku si matka maloletých detí neplní riadne súdom určenú vyživovaciu povinnosť. Matkou doložený priemerný čistý príjem otec maloletých detí považoval za postačujúci na pokrytie jej životných nákladov. Mal za to, že matke nijako nezáleží na osude maloletých detí, ide jej len o osobný prospech a nie je ochotná plniť si vo vzťahu k maloletým deťom ani základné povinnosti uložené jej súdom, hoci jej finančná situácia je viac ako priaznivá a finančnou núdzou netrpí. Navrhol predmetné dovolanie ako bezdôvodné zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal účastník konania včas (§ 240 ods. 1 O.s.p.) zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.) bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243 ods. 1 O.s.p.) skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 236 a nasl. O.s.p.).

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol rozsudkom. V zmysle ustanovenia § 238 O.s.p. platí, že ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu vydanému v tejto procesnej forme je prípustné, ak je ním napadnutý zmeňujúci rozsudok (§ 238 ods. 1 O.s.p.) alebo rozsudok, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto

veci (§ 238 ods. 2 O.s.p.), alebo rozsudok potvrdzujúci rozsudok súdu prvého stupňa, avšak len vtedy, ak odvolací súd vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože po právnej stránke ide o rozhodnutie zásadného významu (§ 238 ods. 3 O.s.p.). V zmysle § 238 ods. 4 O.s.p. dovolanie nie je prípustné vo veciach upravených Zákonom o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov okrem rozsudku o obmedzení alebo pozbavení rodičovských práv a povinností, alebo o pozastavení ich výkonu, o priznaní rodičovských práv a povinností maloletému rodičovi dieťaťa, o určení rodičovstva, o zapretí rodičovstva alebo osvojení.

V danom prípade dovolanie smeruje proti rozsudku vydanému vo veci úpravy výživného, t.j. vo veci upravenej Zákonom o rodine (pričom nejde o rozsudok o obmedzení alebo pozbavení rodičovských práv a povinností alebo o pozastavení ich výkonu, o priznaní rodičovských práv a povinností maloletému rodičovi, o určení rodičovstva, o zapretí rodičovstva alebo o osvojení). Napadnutý rozsudok teda nevykazuje znaky rozsudku, proti ktorému je dovolanie prípustné, ale znaky rozsudku, v prípade ktorého je dovolanie výslovne vylúčené (§ 238 ods. 4 O.s.p.). So zreteľom na dôvod dovolania a zákonnú povinnosť skúmať, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní, postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p. (§ 242 ods. 1 O.s.p.), neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 238 O.s.p., ale sa zaoberal aj otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z procesných väd vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. (t.j., či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, prípad odňatia možnosti účastníka konať pred súdom a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo súdom nesprávne obsadeným). Dovolateľka žiadnu z týchto väd nenamietala a jej existencia nevyšla v dovolacom konaní najavo.

Matka maloletých detí namietala nesprávne právne posúdenie veci odvolacím súdom.

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych záverov vyvodil nesprávne právne závery. Nesprávne právne posúdenie veci je

síce relevantný dovolací dôvod, samo osebe ale prípustnosť dovolania nezakladá (nemá základ vo vade konania v zmysle § 237 O.s.p. a nespôsobuje zmätočnosť rozhodnutia). I keby teda tvrdenia dovolateľa boli opodstatnené (dovolací súd ich z uvedeného aspektu neposudzoval), dovolateľom vytýkaná skutočnosť by mala za následok vecnú nesprávnosť napadnutého rozsudku, nezakladala by ale prípustnosť dovolania v zmysle ustanovenia § 237 O.s.p. V dôsledku toho by posúdenie, či odvolací súd (ne)použil správny právny predpis a či ho (ne)správne interpretoval alebo či zo správnych skutkových záverov vyvodil (ne)správne právne závery, prichádzalo do úvahy až vtedy, keby dovolanie bolo procesne prípustné (o takýto prípad v prejednávanej veci nešlo).

Vzhľadom k tomu, že dovolanie v predmetnej veci nie je prípustné v zmysle § 238 O.s.p. a dovolací súd nezistil podmienku jeho prípustnosti podľa § 237 O.s.p. dovolanie matky maloletých detí bolo treba odmietnuť (§ 243b ods. 5 v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.). Vecnú správnosť dovolaním napadnutého rozsudku dovolací súd vzhľadom na jeho neprípustnosť neskúmal. Dovolací súd žiadnemu z účastníkov nepriznal náhradu trov dovolacieho konania (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 146 ods. 1 písm. a/ O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 30. novembra 2010

JUDr. Martin V l a d i k, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová